

«ԺՈՆԿԻ» ՆԱԽԵՆ Ս.ՊՐՈԴ. Ս.ՆԶԻՒՔՆ

(Տես Պր. Ա. էջ 69):

ԺանԷղ անուամբ նաւուն ահատոր տիրահանդիսին վրայ, արդէն Ա. Պրակին մէջ խօսեցանք: Քիչ ժամմանակ էր որ հեռազիրն տուեր էր մեղի առաջն լուրերն ամերիկեան խուզարկուաց վրայ, որոնք անհետ եղեր էին 1879ին սեպտեմբերէն — որ է ըսել երեսուն ամսէի վեր — և արդէն մեռած կը համարուէին: Պիգով դիմոյն հիւսիսային կողմը նաւակ մը գտնուած էր, ունենալով մէջը բնեռային երեսուն նաւորդաց մետասանը միայն, որոնք պատմեցին թէ ինչպէս ժանԷղ խորտակուեր էր սառերու վրայ՝ ի 23 յունիս 1881, և նաւասատիք ազատեր էին երեք նաւակաց մէջ, որոնք նախ միաբան ուղղուեցան դէպի ՚ի սիպերիական հեռու ծովափունքը, բայց յետոյ փոթորիկներէ, մասուխուղներէ և սառերէ բռնուելով, զիրար աշքէ կորսնցուցին:

Այն ժամանակին ՚ի վեր հինգ ամիսք անցան, և նաւակութելոց ազատութեան վրայ յանկարծակի արծարծեալ յցուցն ըոլորտին շիջան Սիպերիական դիմաւոր գետոց բերանները եղած փոթալան հետազոտութիւնք՝ ուսու վարչութենէն և ՚ի Պենէգէ, տէր նիւու եօրք Հերլյուփի, որուն համար այս ազիտաբեր ճանապարհորդութեան ձեռք զարնուեր էր, անմիխթար արդիւնքներ ունեցան: ԺանԷղի նաւակութեալք — բաց ՚ի Պիգով գլուխը համանոներէն — բոլոն ալ մեռան: մարտի 24ին գտնուեցաւ այն մակոյկն ուր ուղերութեան գլուխն, գէորգ Տը Լոն նաւապետ, վեց ընկերներով ցամնաք ելեր էր — ամենքն ալ ՚ի սովոյ և ՚ի ցրտոյ մեռան, բնեռային ճմեռուան երկար ամսոց միջոց: ԺանԷղի մէջ կային, բաց ՚ի Տը Լոնէ, երկու սպայք՝ ձո՞ն Ռւկլսըն-Ցէնընհովի և կարոլոս Չիփ: Երկրաչափն Մէլվի, բնադէտն Ռայմոնտոյ Նիւգումպ, բժիշկն

Ամողէր, Հերոնիմոս Գոլինս՝ Նիու Եօրք Հերլյուփի թղթակիցն, և 22 նաւասատիք, յորս երկու նաւուղիղք, Տինապար ամերիկացի մը և շինացի մը: Մնացած մետասան ապրող անհանց ոմանք, յորս և երկրաչափն Մէլվիլ, մասցին յիրքուգով, ՚ի Սիպերիա, անխոնջ կերպով շարունակելու իրենց գժբազգ ընկերաց հետազոտութիւնը: այլք, որոնք աւելի առողջութիւնին կորսնցուցած էին, զառնալու վրայ են, կամ արդէն հասեր են՝ ՚ի Պետրպուրկ: Այս վերջնոց մէջ են Ցէնընհովի, Նիւգումպ, շինացի նաւուղին, և Գոլէ անուամբ նաւասափ մը, որոնք մեծաւ հանդիսիւ ընդունուեցան ուսու ժողովրդենէն, և ամենայն մարդասիրութիւն գտան: Խեղճ Գոլէ նաւասուին ցրտէն և տառապահներէն խելքը կորսնցուցուց, ճանապարհորդութեան դարձին միջոց քանի մը անդամ մուղեցին խենթութենէ բռնուեցաւ, բայց հիմայ թուի թէ խնամքն և մեղմ կիման իրեն վրայ լաւ ազգեցութիւն ըրեր են, այնպէս որ մեծ յոյս կայ թէ եղկելին իրեն մտաւոր կարուղութիւնքը բարորպին ստանալ կորսնցուցած աշքը:

Ցէղակալն Ցէնընհովի ծանր կերպով աշքի հիւանդութիւն ունի: Այլ ինքն ալ աղէկնալու ճամբան վրայ է և ըլքիկը կ'ապահնովցընեն որ թերես կարենայ բոլորովին ստանալ կորսնցուցած աշքը:

Ճանազան օրագրոց թղթակիցներէ այցելութիւն ընդունելով, Ցէնընհովի և Նիւգումպ այլ և այլ ամենահարեւոր ծրագիրներ առուին անոնց, զորս գծեր էին ժանԷղի ճանապարհորդութեան միջոց և անոր աղետաւոր նաւաբեկութենէն եաքը: Պատմեցին նաև անոնց այն ազիտովմ ողիսականին քանի մը մասնական գէպքեր, որ բնեռային խուզարկութեանը պատմութեան մէջ զը-

Ժընդակադյոյն էջերէն մէկը պիտի ձևացընեն, այն որ արդէն ճոխ է աղետիւք:

Հազիւ թէ նաւորդք թողուցեր էին զժանեն (23 յունիս 1884), սառից վըրայ դէպ 'ի ցամաք ուղղուեցան: Դիւրին բան չէ երևակայել այն վիշտերը՝ յուրը այն քաջասիրովն կը դիմագրաւէին: Բայց մէկուն ալ խրախոյսը չէր նուազեր, այլ մանաւանդ թէ և ևս կ'ածէր այն վայրկեաններուն՝ յորում վտանգք աւելի ծանր, արկածք աւելի մօտալուքք, ցրտոյ և անօթութեան նեղութիւնք աւելի դժնդակ, մահն աւելի մերձաւոր էին:

Ցուիս ամիսն էր, և անամպ արեգակ մը այն սառից անծայրածիր աշխարհին վրայ կը ծաւալէր իր լըսը: Շլացուցիչ սպիտակութիւն մ' էր, առանց ստուերի մը գծի, մահահամբոյը փայլատակում մը, կարող քիչ ժամանակի մէջ կուրացընելու: Ուստի այն տառապեալքն պէտք էին զիշերը աշխատիլ և ցորեկը քնանալ: Այս կերպով ըրած ճամբանին շատ կարծ էր: օրը երկու կամ երեք քիլոմետր. այլ խրախոյսը չէր պակսեր, Ցուիսի 9ին հեռուն կղզեակ մը կը տեսնուի, որ յետոյ կոչուցաւ Պետէնի իշղանու, այլ անդէն միգին մշջաններեալյթ կը լլայ: Հազիւ հասան հօն նոյն ամսոյն 29ին ժայռուտ, մերկ, ամայի կղզի մ' էր: Այն ինչ ցամաք ելան նաւակոծեալք, կանգնեցին հօն ամերիկեան զրօշը, և երկուտասան օր մնացին հօն, հանգչելու և ապրուստ պատրաստելու համար, որսուրվ փոկեր, ճերմակ արշեր և բաղեր:

Ճանապարհորդութեան միջոց գտած կղզին երնուն՝ այն երրորդն էր: Արջային միայնութեանց մէջ ուրիշ երկու կորսուած ցամաքներ ելան և նշանակեցին՝ նախ քան զնաւակոծութիւնն՝ ժանեղի նաւորդք, որոնք ընդունեցան ժանեղի և Հանրիէդ անսւանքը:

Նաւակոծեալք օդուստոսի 5ին շարու-

նակեցին սոսկալի ճամբանին սառից վրայ, քարշելով իրենց նաւակները, ազատ միջոց մը գտնելնուն պէս ծովը դնելու համար: Այսպէս հասան — մաս մը քալելով, մաս մը առագաստով նաւելով, — Նոր Սիպերիոյ կղզիները 'ի վերջ օգոստոսի, և աւալտեմբերի մէջ հասեր էին լենայի գետարերանին մօտերը: Ազատած կը կարծէին, — և կորուստ էր: Ամառնային կարծ եղանակն արդէն կը դիմէր դէպ 'ի ձմեռն: Յուրաքն նորէն սկսաւ, և անոր հետ սկսան ձիւներն, միրիկներն, ուժդին հողմերն: Սառի գարձան խռնելու երեք նաւակաց չորս կողմը, գտնոնք մէկմէկէ բաժնելով և հարուածելով, զիրենք ջախչախելու անդադար սպառնալեքք: Սառի կոսորոց սարսափելի բաղդսիկքը՝ Մէլլիիի և Տէնընհովի նաւակին մէջ վըանդաւոր ջոյց ծակ մը բացին: Խարըսխեցին զայն մեծ սառի զանգտածի մը, և գժուարաւ կրցան 'ի գլուխ հանել դարմանց կարևոր աշխատութիւնքը: Զագիւ փոթորիկն կարծուեցաւ թէ զիշեր է, նաւակոծեալք ճամբուց ինկան, — այս անգամ միայն, — և բարեբաղդութեամբ կրցան մօնել լենայի գետարերանին մէջ: Երկրորդ նաւակը, որուն կը հրամայէր տեղակալն Զիփ, մրրիկն ժամանակ խորտակեցաւ և թըշուառականքն ընկղզեցան: Գալով երրորդին, որ էր Տը Լոն նաւապետինն, արգէն զիտենք որ նաև ինքն ալ թափառեցաւ լենայի գետարերանքը, այլ ապրողներն, ըսնենալով իրենց ընկերաց բարեբաղդութիւնը, ձմեռուան ժամնակ ցրաէ և անօթութիւն մեռան:

Համառօտիւ այսպէս եղաւ Տէնընհովի և նիւգումպի երկու կտրիճ խուզգարկուաց պատմութիւնն: Երկուքն ալ մեկնեցան յԱմերիկա, ուր քիչ ատենէն ամենաթշուառ ուղկորութեան ամբողջ պատմութիւնը պիտի հրատարակին: